

VI.

Πρᾶξις σὺν Θεῷ 5'.

p. 454b. ταύτης τοίνυν τῆς πειθοῦς.

παιδαγωγηθέντος τοῦ Γοργίου καὶ εἰρηκότος τὴν τε ἐνέρ- 1
 γειαν τῆς ῥητορικῆς, ὅτι τὸ πείθειν καὶ τὸ τέλος, ὅτι ἡ
 πειθὼ καὶ τὸ ὑποκείμενον τῇ ῥητορικῇ, νῦν ὁ Σωκράτης
 ζητεῖ, πόσοι τρόποι εἰσὶ τῆς πειθοῦς· ὡς γὰρ λέξοι αὐτὸς ὁ
 Σωκράτης τῆς πειθοῦς, ἡ μὲν ἐστὶ διδασκαλική, ἡ δὲ πι-
 στευτική, καὶ ἡ μὲν διδασκαλικὴ αὐτοκίνητος τέ ἐστὶ καὶ τῶν
 βλεπόντων, ἡ δὲ πιστευτικὴ ἑτεροκίνητος τε καὶ τυφλώττου-
 σιν ἔοικυῖα, οἷον τὸν ἐπιστήμονα ἐάν τις ἐρωτήσῃ, εἰ ἡ ψυχὴ
 ἀθάνατος, οὐχ ἑτεροκινήτως φέρεται καὶ λέγει, ὅτι ναὶ ἀθά-
 νατος. Πλάτων γὰρ καὶ Ἀριστοτέλης οὕτως δοξάζει· ἀλλὰ πει-
 ρᾶται αὐτοκινήτως οἴκοθεν τὰς ἀποδείξεις προβάλλεσθαι· ἡ
 δὲ πιστευτικὴ ἑτεροκίνητος ἐστὶν ἄλλοις πιστεύουσα, καὶ εἰ
 μὲν ἀγαθὸν εἴη τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ ἑτέρω πιστεύει, ἔοικε
 τυφλῷ ὀδηγουμένῳ ὑπὸ βλέποντος, εἰ δὲ φαῦλον ἢ τὸ δόγμα
 καὶ ἑτεροδόξως φέροιτο πρὸς αὐτό, ὁμοιοῦται τυφλῷ ὑπὸ
 τυφλοῦ ἀγομένῳ· ὥστε τοίνυν δεῖ εἰδέναί, ὅτι ἡ μὲν πι-
 στευτικὴ καὶ περὶ τὰ ἀληθῆ καὶ περὶ τὰ ψευδῆ καταγίνεται,
 ἡ δὲ μάθησις, ὅ ἐστὶν ἡ διδασκαλική, περὶ μόνον τὰ ἀληθῆ.
 ἔστιν οὖν ἐν δευτέρῳ σχήματι συλλογίσασθαι οὕτως· ἡ πι-
 στευτικὴ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ δοξάζει, ἡ ἐπιστημονικὴ ἀληθῆ
 καὶ ψευδῆ οὐ δοξάζει, ἡ πιστευτικὴ ἄρα ἐπιστημονικὴ οὐκ
 ἔστιν.

λέγει τοίνυν ὁ Γοργίας, ὅτι περὶ πειθῶ καταγίνομαι ὁρῶσαν 2
 πρὸς πλῆθος, ὥστε ἐκ τριῶν δείκνυται, ὅτι τῇ πιστευτικῇ
 ἐχρῆτο ὁ Γοργίας· πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ποιότητος τῶν προσ-
 ῶπων, ὅτι πρὸς ἰδιώτας καὶ δημοκρατίαν ἔλεγεν καὶ οὐ πρὸς
 ἀριστοκρατίαν· δεύτερον ἐκ τῶν μεγίστων πραγμάτων, ὅτι

27 mg. α' 29 mg. β'

16 ἢ M εἴη 5 22 ἐπιστημονικῆ 5 ἐπιστομονικῆ M